

UDÁLOSTI
strana 1

SPIRITUALITA
strana 8

HISTORIE
strana 11

ROZHLED
strana 16

DĚTI A MLADÍ
strana 18

Seminář Život v Duchu

Chceš obnovit svůj vztah k Bohu, najít svá obdarování a začít je používat v Církvi? Pak se nech zlákat na desetitýdenní obnovu, která ti pomůže znovu oživit svůj vztah k Bohu Otci, Synu i Duchu svatému. Vrcholem semináře je to, k čemu nás zve papež František – zakusit nové hlubší setkání s Duchem svatým.

Jak konkrétně?

Seminář je určen pro pokřtěné křesťany bez ohledu na vyznání. Každý účastník se zavazuje ke každodenní čtvrt hodině modlitby s Písmem dle textů semináře. Každý týden se uskuteční společné setkání (asi dvě hodiny) s modlitbou chval, uvedením do tématu následujícího týdne, sdílením a adorací. Dvě setkání mají zvláštní program – svatou zpověď (pro nekatolíky smíření s Bohem), modlitbu za uzdravení a modlitbu za vylití Ducha svatého.

Seminář začne 26. 1. 2025 a setkání budou vždy v neděli v 19:00.

Na setkání s každým z vás i s Bohem při tomto semináři se těší P. Petr Beneš z Brna. Otázky si můžete schovat na 5. 1. 2025, kdy bych měl být u vás v kostele.

Přihlášky:

<https://forms.gle/KrDgzwxB2grjDqu19>

*Milí farníci,
nové číslo farního zpravodaje je příležitostí, jak se v předvánočním shonu trochu zastavit a něco málo si přečíst. Člověk se ani nenaděje a už tu máme zase konec roku. Opět se můžeme radovat z narození našeho Pána v Betlémě. Každá důležitá událost v našem životě vyžaduje naši pozornost, proto ani Vánoce bychom neměli přehlédnout. Nezapomínejme se připravit také duchovně na příchod našeho Spasitele na tento svět. Mohlo by se zdát, že každý rok je to stejné, ale každidělká chvíle v našem životě je zcela jedinečná. Jak řekl Ježíš v Lukášově evangeliu Martě: „Marto, Marto, děláš si starosti a trápiš se pro mnoho věcí. Jen jednoho je třeba. Marie volila dobře; vybrala si to, oč nepřijde.“ (Lk 10,41–42). Vyberme si tedy také dobře, tj. to, co má v našem životě opravdu hodnotu – je to sám Bůh. Přeji Vám všem touhou po Kristu naplněný čas a upřímnou radost z Ježíšova narození ve Vašem srdci – veselé Vánoce!
Váš jáhen Václav*

Na nové pětileté období pastorační rady farnosti byli zvoleni Tomáš Klouda, Jan Bednář a Vojtěch Krásenský, jmenovány pak byly Marie Sendlerová, Veronika Mičulková a Radka Svobodová. Z titulu funkce tvoří radu Josef Rybecký, Jiří Landa a Václav Kotlář.

Foto: Jan Bednář

Františkova ekonomika a letní škola Obnov můj dům

Letní škola Obnov můj dům se uskutecnila koncem letních prázdnin v prostorách kláštera Porta coeli. Cítila především na mladé lidi do 35 let, ale zúčastnit se mohli i lidé starší. Co mně osobně letní škola dala, byla radost z toho, že je stále dost lidí, kteří se snaží aktivně odpovídat na současné výzvy spojené se sociálními nerovnostmi a ekologickou krizí. Je mi zároveň velmi sympatické, když hledání řešení těchto problémů vychází z křesťanské víry. Neboť právě a jedině víra může i v takto těžkých tématech otevřít prostor naději. Nejprve několik málo slov o samotných organizátorech letní školy.

Františkova ekonomika

Františkova ekonomika je celosvětová iniciativa založená **papežem Františkem**. Papež František v roce 2019 vyzval mladé lidi, aby se stali aktivními aktéry ve společnosti v péči o planetu a bližní, zejména o ty nejvíc na okraji společnosti, a to po vzoru **svatého Františka z Assisi**. Následováním životních kroků svatého Františka můžeme pochopit význam slova „Ekonomie“, která v jeho světle znamená „Péče o náš společný Domov“, kterým je každý z nás a celá planeta. V České republice působí

Františkova ekonomika od roku 2022. Více se o ní můžete dozvědět na webu <https://www.frantiskovaekonomika.org>.

Letní škola Obnov můj dům

Cílem letní školy bylo propojit mladé lidi, kterým v souladu s cíli Františkovy ekonomiky leží na srdci péče o zranitelné členy společnosti i o životní prostředí a zároveň hledají inspiraci k tomu, co by oni sami mohli prakticky v této oblasti podniknout.

Letní škola nabídla spoustu podnětných témat a zajímavých hostů. S Jiřím Zajícem se účastníci letní školy dotkli procesu synodality a angažovanosti v církvi. Magdaléna Volková mluvila o síle živého společenství a o tom, že i práce na jeho vytváření může mít hluboký smysl. Zároveň představila metody, jak lze na tvorbě takového společenství pracovat. Vojtěch Peli-

Foto: Eva Burianová Ehnertová

kán se zaměřil na církevní restituce a uvedl hned několik zajímavých projektů, které mohou přinášet nový pohled na hospodaření s církevním majetkem. Zmínil např. projekt Plzeňského biskupství Živá voda, ale i menší lokální projekty, např. farnosti v Zábřehu, kde farnost spolupracuje s Charitou v oblasti lesního hospodaření. Ekonomiku společenství představili slovenští podnikatelé Martin Sepp a Tomáš Sepp. Cílem ekonomiky společenství je sdružovat podniky a přetvářet ty stávající tak, že část zisku tyto podniky věnují na snižování nerovnosti, chudoby, na podporu vzdělávání, kultury či místní komunity. Světлана Jarošová v České republice zastupuje iniciativu Žít Laudato si' (*Laudato si'* je druhou encyklikou papeže Františka, která kritizuje konzumní způsob života a vyzývá k boji proti poškozování životního prostředí). Dozvěděli jsme se například, že Biskupská synoda o Amazonii zakotvila ekologický hřích nebo že papež František doplnil ke skutkům milosrdenství další, a to péči o náš společný domov. Více o Žít Laudato si' na webových stránkách <https://www.zitlaudatosi.cz>.

Pokud Vás téma zaujalo, je možné zúčastnit se letní školy i příští rok, případně se lze zapojit i do dalších projektů, které pořádají iniciativy Františkova ekonomika či Žít Laudato si'.

*** Eva Burianová Ehnertová

Dění v církvi

Aktuality z Brněnské diecéze

- V Brně proběhl první pastorační veletrh.
- Zrestaurovaný Schweiglův kříž se vrátil do Zahrad pod Petrovem v Brně. Požehnal jej emeritní biskup Vojtěch Cikrle.
- Brněnská diecéze má nový web <https://www.biskupstvi.cz/>

Aktuality z ČR

- Kostelní sbírka na pomoc obětem povodní přinesla téměř 50 milionů korun. Většina získaných finančních prostředků putuje na přímou

pomoc zasaženým rodinám na Jesenicku, Ostravsku a Krnovsku.

- Byl požehnan základní kámen nového hospice v obci Stěžery v Královéhradecké diecézi.

Aktuality ze světa

- Synoda o synodalitě je u konce, její delegáti schválili závěrečný dokument.
- Vatikán pro všechny mladé do 25 let vyhlásil mezinárodní fotografickou soutěž „Sport v pohybu – co je důležité, je očím neviditelné“. Vítězové se setkají se Svatým otcem, navštíví Vatikánská muzea a jejich fotografie budou zveřejněny vatikánskými médii.

*** Aneta Klícnarová

Přehled plánovaných akcí

- 26. 12. 2024
Koncert v kostele sv. Václava
- 27. 12. 2024
Živý betlém před tišnovskou radnicí
- **Ekumenická bohoslužba** v kostele sv. Václava 8. 1. 2025 v 18:00
- 12. 1. 2025
Mše svatá v 8:45 v Tišnově za všechny pokřtěné v roce 2024
- 28. 3. – 30. 3. 2025
Národní pouť do Říma

Tříkrálová sbírka je především o lidech

Tříkrálová sbírka je o lidech. O lidech, kterým sbírka pomáhá, o lidech, kterým těžkosti druhých nejsou lhostejné a do sbírky přispívají, ale také o lidech, kteří tento projekt dobroty a solidarity s neúnavným nasazením zajišťují. Každý rok se do sbírky zapojuje více než tisíc dobrovolníků, kteří v chladném lednovém počasí vyrážejí do ulic, aby přinesli požehnání do našich domovů a zároveň přijímali příspěvky pro ty, kteří potřebují pomoc. Děti a rodiče vytvářejí tříkrálové skupinky, pečlivé maminky připravují kostýmy i královské koruny, trénuje se koleda a Baltazarům se černí tváře. Než koledníci vyrazí, přijímají požehnání v kostelích, a po hodinách v terénu na ně často na farách nebo úřadech obcí čeká horký čaj na zahřátí nebo něco dobrého na zub.

Obrovský kus práce na organizaci sbírky odvádějí naše charitní koordinátorky. Sotva koledníci odloží své koruny a utichne koleda v ulicích, přijde na řadu neúprosná administrativa, která zabere desítky hodin. Ve spolupráci s obcemi je třeba pečlivě zaevidovat a doložit každý dar v každé pokladničce, vše zdokumentovat a odeslat na správná místa. Zároveň se pořádá jako odměna pro všechny koledníky promítání v tišnovském kině. A sotva se uzavře jeden ročník, je potřeba

plánovat další. Už začátkem jara se s předstihem objednává materiál na příští sbírku – koruny, křídly, cukříky, pokladničky a odměny pro koledníky. Přes léto je čas na krátký oddech, ale s koncem prázdnin se kolotoč příprav rozbíhá nanovo. Vznikají letáky, plakáty, připravují se instrukce a formuláře pro asistenty, dobrovolníky i obce, rozpočítávají se dokumenty a materiály, aby v žádné z obcí tišnovského děkanství nic nechybělo. Na přelomu listopadu a prosince jsou pak naše koordinátorky do pozdních večerních hodin na cestách, aby před Vánoci bylo vše na svých místech.

Tříkrálová sbírka je projevem souvazečnosti všech přispívajících a zároveň výsledkem práce obdivuhodné komunity dobrovolníků, farností, obcí, charitních pracovníků a mnoha dalších lidí. S velkou úctou děkujeme všem, kdo se podílejí na tom, že se Tříkrálová sbírka stala symbolem pomoci a solidarity.

Pojďte do toho s námi

Rádi přivítáme každého, kdo by se chtěl zapojit do přípravy Tříkrálové sbírky – ať už jako koledník, doprovod skupinek, nebo jako organizační podpora naší koordinátorky pro Tišnov, Petry Kratochvilové (petra.kratochvilova@tisnov.charita.cz, 731 598 906).

Kam směřovaly prostředky z loňské Tříkrálové sbírky

Tříkrálová sbírka je každoroční událostí, která přináší nejen požehnání do našich domovů, ale především naději a konkrétní pomoc lidem. A kam prostředky z loňské sbírky směřovaly?

Významnou pomoc získal náš domácí hospic, který pečuje o nevyléčitelně nemocné a umírající. Financování takového typu služby je třeba vždy zajistit z více zdrojů a prostředky sbírky jsou v tomto případě nenahraditelné. Díky nim můžeme nejen zajistit samotný provoz, ale také péči

neustále zlepšovat, aby pacienti a pečující rodiny mohli v domácím prostředí dostávat maximální možnou pomoc.

Z Fondu individuální pomoci, tvořeného z darů Tříkrálové sbírky, jsme podpořili rodiny v nouzi, přispěli na školní obědy a pomůcky pro děti, pomohly matce samoživitelce s nedoplatkem za energii a ženě, která se stala obětí podvodu, s úhradou dluhu. Podpořili jsme také ženu bez prostředků po rozchodu s partnerem. Letos jsme pomáhali i lidem z oblastí zasažených povodněmi – sbírka financovala nákup tolik potřebných vysoušečů.

Financemi přispěla Tříkrálová sbírka na provoz Poradny Porta, která pomáhá lidem, jež se ocitli v těžké životní situaci a je pro ně složité zorientovat se v systému pomoci. Klientům poradna ukazuje jejich práva a povinnosti a pomáhá jim postupně rozplétat jednotlivé problémy, aby znovu našli pevnou půdu pod nohama.

Díky příspěvkům Tříkrálové sbírky můžeme i nadále poskytovat bezplatnou psychoterapii mladým lidem v našem nízkoprahovém Klubu Čas. Tato služba začala jako součást projektu, a když projekt skončil, věděli jsme, že v tom chceme pokračovat. A právě prostředky sbírky nám umožnily tuto pomoc dětem a mladým lidem nabízet dál!

Významnou položkou jsou také náklady na dofinancování nákupu vozidel pro Pečovatelskou a Odlehčovací službu. Díky sbírce mohou naše pečovatelky bezpečně dojíždět k lidem se sníženou soběstačností. Pomáhají jim se zvládnutím základních potřeb, jako je osobní hygiena či příprava jídla, aby i ve stáří nebo v nemoci mohli zůstat doma.

Tento výčet pomoci není zdaleka kompletní, Tříkrálová sbírka každoročně umožňuje pomoc stovkám klientů v našem regionu, a je tedy opravdovým symbolem solidarity a vzájemné podpory. A my jménem každého jednoho z nich děkujeme za vaši podporu.

*** Marta Rémanová

Foto: Veronika Mičulková

Aktuality moderátora pastoračních aktivit

Během podzimu jsem se jako moderátor spolupodílel na organizaci i přednáškové činnosti některých kurzů u nás ve farnosti, zejména šlo o Beta kurz, který tematicky de facto navázal na kurz Alfa, nebo Kurz pro spolupracovníky ve farnosti. Oba kurzy, alespoň za mě, měly smysl. Dále jsem pomáhal s propagací celé řady benefičních koncertů a přednášek. Rovněž jsem se aktivně podílel na koordinaci zájemců z tišnovského děkanství o Národní pouť do Říma, která se uskuteční na jaře roku 2025, a to ve spolupráci s cestovní kanceláří VOMA Třebíč. Co však stojí určitě za zmínku, bylo uskutečnění historicky prvního setkání členů pastoračních rad tišnovského děkanství, které proběhlo ve středu 13. 11. 2024 od 18:00–19:30 hod. v sále pod kinem v Tišnově. Na tomto setkání jsem se

podílel jednak na organizaci, jednak i jako lektor, a to z pověření biskupského vikáře pro pastorační P. Pavla Šenkyříka. Spolu se mnou se jako lektorka z biskupství zapojila i paní Mgr. Karolína Kolářová. Tématem bylo fungování farních pastoračních rad, pastorační plán, vize farnosti, dialog, konflikty na pastorační radě včetně informace o možnosti využívat novou identitu brněnského biskupství pro jednotlivé farnosti při pořádání farních akcí. Setkání se účastnilo celkem 44 členů pastoračních rad z celého našeho děkanství, z toho 6 kněží. Osobně jsem přesvědčen, že má snaha pracovat pro děkanát má smysl, a to jen díky Boží milosti a Vaší podpoře jak v lidské rovině, tak zejména v modlitbě, za což Vám velmi děkuji! Bůh Vám žehnej.

*** *Váš jáhen Václav*

Setkání prvokomunikantů v Brně

Ve čtvrtek 3. 10. 2024 se v Brně v katedrále na Petrově odehrálo diecézní setkání prvokomunikantů s otcem biskupem. Z Tišnova jsme jeli čtyři a ještě otec Josef s Vlastou Řídkou. Celé to začínalo mší svatou v katedrále, potom navazovala stanoviště. Byli jsme si zastřílet z luku s Davidem a Goliášem, upéct hostie se svatým

Václavem a jeho babičkou Ludmilou, rybařili jsme s Ondřejem apoštolem a setkání jsme zakončili tím, že jsme si vyrobili korunky u Panny Marie. Já jsem si to moc užila, ale trochu mě naštvalo, že jsem tam z dětí z naší farnosti byla jediná holka.

*** *Dorota Lavičková*

Setkání prvokomunikantů

Foto: Vlasta Řídká

Zážitky účastnice Beta kurzu

Ode dne, kdy jsem byla požádána o napsání tohoto článku, jsem přemýšlela, jak bych mohla ve stručnosti tento kurz popsat. V hlavě jsem si přemítala co bych do něj ráda napsala, ale obsáhlostí by informace vydaly minimálně na fejeton. Ze soboty na neděli jsem ale měla moc pěkný sen. Šla jsem se svým synem, který byl ale už dospělý, po potemnělé ulici, držel mě za ruku a povídali jsme si. No a najednou mi to došlo. SDÍLENÍ. To je to slovo, které v sobě obsahuje vše, co bych chtěla napsat. Večere, kterou pro nás každý týden s velkou láskou chystaly něčí ruce, milá slova během požívání pokrmu, následná modlitba s chvalozpěvy, nové a mnohdy i inspirující informace ke každému tématu a nakonec povídání v malých skupinkách. Všechno sdíleno jak mezi námi, tak Pánem Bohem. Sdílení, které každý z nás zažívá, aby ho třeba za pár let předal někomu jinému, jako já ve svém snu. Každá přednáška byla zajímavá a úžasná rozmanitostí daného přednášejícího. Vybrat nejlepší z nich si ani nedovolím, ale přiznám se, že stejně jako mnoho jiných jsem i já naprosto naprosto propadla humoru Honzy Špilara (na stránkách farnosti jsou záznamy nejen této, ale i ostatních přednášek k poslechu – doporučuji). Na Beta kurz jsem šla s tím, že bych se ráda obohatila o nové informace, odpočinula si od stereotypního života doma s malými dětmi, prohloubila svůj vztah s Pánem Bohem a poznala nové přátele. Vše se mi splnilo a já mám být opět za co vděčná. Za dva dny mě čeká poslední úterní večer a já už teď vím, že i když budu odcházet smutná, že to všechno skončilo, hned mě „obalí“ radost z toho, že mám spousty nových přátel, se kterými mohu sdílet cokoliv.

*** *Lucie Sádliková*

Činnost pastorační rady farnosti

V tomto příspěvku bych ráda reflektovala uplynulé dvouleté „zkušební“ období pastorační rady tišnovské farnosti (PRF). Během dvou let se rada scházela poměrně intenzivně, máme za sebou celkem 28 jednání. Kromě nejružnějších provozních a organizačních záležitostí souvisejících s prožíváním liturgického roku formulovala PRF následující vizi farnosti: **Farnost Tišnov a Předklášteří je živé láskyplné společenství tvořící jednu rodinu s otevřenou náručí pro všechny. Podporuje osobní vztah k Bohu prostřednictvím modlitby, svátostí a služby v rozličné podobě.**

Dále se PRF podílela na organizaci postní duchovní obnovy a provedení

dotazníkového průzkumu mezi farníky, který byl následně vyhodnocen a prezentován farnosti s návrhy konkrétních kroků, které z průzkumu vyplývaly. Také byl vytvořen přehled plánovaných akcí pro rok 2024 a vytvořen uvítací dopis pro nové farníky včetně malých uvítacích balíčků pro ně. Členové PRF se podíleli na organizaci setkání skupinek za účelem debaty nad synodními tématy z biskupství, přípravě kurzu Beta a organizaci voleb do nové PRF.

A jak hodnotili působení v PRF její členové během posledního méně formálního setkání? Dle Jana Bednáře se členové PRF stali jádrem farnosti, přirovnal je k větším stromu, kde kněží představují jeho kmen. Marie

Sendlerová uvedla nárůst aktivit a že došlo k aktivizaci farnosti. Radka Svobodová charakterizovala působení v PRF třemi slovy: radost, pokora a přátelství. Vojtěch Krásenský vnímal posun farnosti za působení PRF. Dle Tomáše Kloudy vytvořili členové PRF společenství. Veronika Mičulková dosavadní práci PRF považovala za velmi produktivní. Bratr Václav Kotlář poděkoval za přijetí do PRF, kterou též vnímal jako společenství. Otec Jiří Landa uvedl, že členové rady se sprátelili, což je dar, a zdůraznil synodní přístup, důležitost společné modlitby a vděčnost. Otec Josef Rybecký ocenil časovou investici jednotlivých členů pro činnost PRF.

Krátké shrnutí z každého jednání můžete nalézt na stránkách farnosti v sekci Život farnosti, zápisy v celém rozsahu jsou pak k dispozici na vyžádání na faře.

*** Veronika Mičulková

Stavby a opravy

Farní sál už se chystá

Věřím, že projekt farního sálu, který jste si na papíře mohli prohlédnout v tišnovském kostele, se již brzy stane skutečností. Získáme tak větší zázemí pro život farnosti i děkanství, protože stávající prostory na faře nám pomalu začínají být těsné. Je sice lepší se horko těžko na faru vejít, než aby zela prázdnotou. Ještě lepší však bude mít prostoru dostatek.

V době psaní tohoto článku probíhá výběrové řízení na zhotovitele stavby. Žádost o dotace na vybudování farního sálu podaná prostřednictvím MAS Brána Vysočiny tedy byla úspěšná. Demolice i stavba by měly být hotové do 14 měsíců od zahájení.

Děkuji Vám všem za jakoukoli podporu, zvláště modlitební a finanční.

Práce jak na kostele

Během léta jste mohli v bazilice v Předklášteří vidět lešení okolo kazatelny a na podzim u severní oratoře. Dřevěné prvky kazatelny postupně opravujeme s podporou Ministerstva

kultury. Letos bylo dokončeno horní patro, tedy střecha nad kazatelnou.

Loni podaná žádost o dotace z EU byla úspěšně schválena. Oproti předchozímu většímu projektu musíme tentokrát doložit 40 procent z vlastních zdrojů. Věřím, že se nám to s pomocí JMK, města Tišnov a obce Předklášteří podaří. Jihomoravský kraj finančně podpořil naši farnost částkou ve výši 1 mil. Kč. Příslib finanční podpory pro následující dva roky máme i od města Tišnov. Obec Předklášteří pro letošní i dva následující roky schválila každoroční podporu ve výši 150 tisíc Kč. To jsou dobré zprávy. Máme tedy šanci do roku 2026 dokončit nutné opravy v bazilice. Jen připomínám, že se jedná o rozetnutí nad portálem, zvonovou stolicí a nový zvon a nový liturgický prostor. To znamená oltář, ambon, sedes a procesní kříž. Součástí projektu musí být zpřístupnění nových prostor, konkrétně severní oratoře, kde již proběhlo restaurování mříže a bylo instalováno nové zábradlí na schodišti pro zvýšení bezpečnosti

návštěvníků. Na severní oratoři si budete moci nově prohlédnout několik vyčištěných obrazů s výjevy ze života Pána Ježíše, zejména půjde o velikonoční události, od našeho nejpłodnějšího barokního malíře Ignáce Raaba. Tyto obrazy dosud čekají na kompletní restaurování.

Opět chci uzavřít poděkováním Vám všem, kdo opravy i život našich farností podporujete modlitbou, finančně, či svým časem a energií.

*** P. Josef Rybecký

Koncem října vstoupil do kláštera cisterciáků ve Vyšším Brodě Jan Hájek. O tom, co jej ke vstupu motivovalo, se dočtete na blogu na webu www.veronikamiculkova.cz.

Foto: Veronika Mičulková

Dobrovolnictví ve Rwandě

Ve dnech 27. 7. – 9. 8. 2024 se ve Rwandě uskutečnil projekt s názvem INSEKO International voluntary program – dobrovolnická činnost pro absolventy a studenty stomatologie z ČR. Celkem do africké Rwandy vyjelo 26 účastníků, z toho 21 studentů zubního lékařství, 4 stomatologové a fotograf.

Já jsem byla hlavní koordinátorkou této akce. Samotný pobyt ve Rwandě trval 2 týdny, nicméně plánování, propagace, shánění podpory od sponzorů a škol, zajištění povinného očkování, letenek a ubytování pro všechny zúčastněné včetně koordinace s rwandskými lékaři a institucemi mi souběžně se studiem stomatologie zabrala 8 měsíců času.

Foto: Libuše Čermáková

Cílem projektu bylo poskytnutí zdravotní péče a celkové edukace místních lidí v sociálně znevýhodněných komunitách v odlehlých oblastech Rwandy.

Každé ráno jsme vyjžděli autobusem z hlavního města Kigali na periferie, do velmi improvizovaných zdravotních center, kde na nás již čekaly velké zástupy místních pacientů. Pro mnohé z nich to byla první návštěva zubního lékaře a první stomatologické ošetření, kterého se jim kdy dostalo. S vypětím všech sil jsme zvládli za celou dobu pobytu ulevit od bolesti a potíží až třem tisícům místních lidí. Bohužel zájem o ošetření byl mnohem větší, než naše kapacity dovolovaly. Snažili jsme se upřednostnit zejména děti a potom ty s největšími bolestmi.

Kromě zdokonalení klinických dovedností a získání bohatých zkušeností byl projekt zejména skvělou příležitostí k poskytnutí potřebné pomoci jednomu z nejhudších národů na světě, poznání nové země a zcela jiné kultury, seznámení se se skvělými lidmi z oboru stomatologie a navázání nových přátelství.

Pro mne bylo úžasným poznáním také to, že stále existují mladí šikovní lidé, kteří neváhají věnovat nemalou finanční částku a svůj čas na dobrovolnickou činnost a pomoc nejhudším. Jsem přesvědčena, že krásný bezprostřední úsměv rwandských dětí jako výsledek úlevy po zákroku si ponese ve své paměti celý život.

Foto: Libuše Čermáková

Věřím, že toto započaté dílo otevře dveře dalším následovníkům a že projekt mladých českých stomatologů v pomoci lidem z Rwandy bude úspěšně pokračovat i v následujících letech.

Moc bych chtěla poděkovat všem, kteří na nás pamatovali ve svých modlitbách. Zvláště ve složitých situacích a při pocitu velkého psychického a fyzického vyčerpání jsem vaši velkou podporu cítila a moc mi pomohla. Děkuji!

Připravuji pro vás přednášku o této akci, abych se s vámi mohla podělit o mnohé zážitky a přiblížit něco málo ze zcela jiného světa i s pomocí rozsáhlé fotodokumentace :)

*** Libuše Čermáková

Když vás klášter překvapí – nejen tichem

„Crr,“ Na displeji telefonu zaznamenám jméno „Vaša Štěpánek“, jehož prosbu či sdělení vždy rád vyslechnu. „Ahoj, máme tady pro tebe jednu příležitost – příští týden jedeme do cisterciáckých klášterů v Rakousku a Švýcarsku. Vypadl nám tlumočník, mohl bys?“ Překvapením reaguji: „No, zní to skvěle a rád bych to zažil, ale vůbec neumím duchovní němčinu, spíš jen technickou...“ „My potřebujeme právě tu technickou, jedeme řešit lesnictví a zpracování dřeva. Rozhodni se do 13:00,

jinak to budeme muset zrušit – a to by byla škoda. Uvidíš, díky a čau.“

„Crr,“ zvoní mi budík v 1:30 ráno z neděle na pondělí 7. 10. 2024. Háším oblečení do modré IKEA tašky, přibaluji dvě konzervy tuňáka a kukuřice, chleba. Jedeme! V autě sedí šest chlapíků – rozumí přírodě, lesu, dřevu, zvěři a pivu, a jeden z nich má trochu ponětí o tom, jak o těchto věcech debatit v němčině. Pohodlná a svižná jízda přináší první krátkou

mezizastávku – kartouzský klášter v Marienau. V zapadlých kopcích dýcháme čerstvý vzduch, čerpáme ticho, v myšlenkách odříkáme Otčenáš za mnichy za zdmi kláštera, sníme svačinu a pokračujeme dál. Míjíme Bodamské jezero a po poledni nás již srdečně vítá nová abatyše cisterciáckého kláštera v Mariastern-Gwigggen, sestra Maria-Stella. Předáváme jí tekuté dary z Porta coeli. Při prohlídce se bavíme o bylinaření

a zahradničení řádu, ale také o pravidelnosti a postupu výroby štěpky, kocháme se, přidáváme zvědavé otázky. Sestra je nadšená (vypadá to tak), my taky. Plnohodnotnou spokojenost doplňuje pohoštění lokálními produkty: chléb, sýr, pomazánka, pivo. Více netřeba.

Úterý začínáme mší svatou společně se sestrami a po vydatné snídani vyrazíme do nedalekého Mehrerau, kde nás čeká dopolední program v klášterní stolárně a kotelně a odpoledne v prostorách opatství. Oproti zkušenosti z Porta coeli je zde vytěženému klášternímu dřevu zvýšena užitná hodnota následným zpracováním v podobě výroby nábytku či při vytápění okolních budov v obci – například školy či nemocnice. Vedle moderních metod zpracování dřeva se necháváme unést obřím kotlem na dřevní hmotu o výkonu několik megawatt. Odpoledne pokračuje v pohodovém duchu, necháme se vést veselým mnichem chorvatského původu, P. Henrikem, po tajuplných zákoutích kláštera Mehrerau, která

běžně nejsou přístupná. Fascinováni knihovnou se sbírkou čítající 130 000 exemplářů od historie po současnost, naplnění společnou modlitbou u sochy Panny Marie v refektáři a srdečně pobavení příběhy a pohoštěním od našeho vlídného průvodce se loučíme, doplňujeme síly a chystáme se na den třetí.

Ve středu se ještě stiháme přesunout do švýcarského kláštera Magdenau, kde nás po krátké prohlídce kláštera čeká správce lesů a pily, pan Ralph Haas, který nám věnuje ně-

kolikahodinový obohacující výklad o lokálních poměrech a zkušenostech v lesním hospodářství a myslivectví. Hoši z Porta coeli jsou fascinováni. Já, překvapen schopností překládat „švýcarštinu“ místního venkovana, taktéž.

Řádků a dojmů bych rád sdílel ještě více, jsem však již na limitu, který mi redakce dala; navíc některé zážitky snad ani na papíře předat nelze. **Bohu díky za náhodné příležitosti, za společenství, za nová poznání.** Příště zas a rád. :)

*** Václav Kytner

Foto: Václav Kytner

Společná pomoc obětem povodní

Do pomoci lidem postiženým zářijovými ničivými záplavami se aktivně zapojila i naše farnost. Při mimořádné celostátní kostelní sbírce na oběti povodní, vyhlášené na neděli 29. září, se v našich farnostech vybralo celkem 156 029 korun. Vyvrcholení a symbolické propojení s oběťmi povodní pak umožnil benefiční koncert pořádaný na podporu rodiny Aničky a Jirky Fofových.

Anička pochází z naší farnosti, rovněž se aktivně podílí na grafické podobě farního zpravodaje a voda její rodině vzala na řece Opavici střechu nad hlavou.

Benefiční koncert na podporu Fofových proběhl v bazilice Porta coeli v sobotu 23. listopadu od 17:30 hodin. Na programovém naplnění devadesátiminutového pásma se aktivně podílela celá řada umělců i dobrovolníků nejen z řad členů farnosti. Kromě písni členů farního sboru se do programu zapojilo i několik dalších hudebníků a umělců z Aničiny rodiny

a z okolí. Vystoupila také ukrajinská sólistka Iryna Busiel nebo varhaník z farnosti sv. Jakuba v Brně Ondřej Múčka. Dále byl na programu i taneční „Oceans“ v podání žen z farnosti i okolí Tišnova, a také taneční choreografie s gymnastickými stuhami v podání Pavly a Mariky Nečasových (sestra a neteř Aničky) na píseň „Malířem nebe“.

Jak zaznělo i v průvodním slovu, zásadním tématem celého večera byla souznělost. Souznělost přítomných s rodinou Fofových (třebaže se koncertu fyzicky nemohli zúčast-

nit). Ale i propojenost návštěvníků a účastníků. Jako by rodina Fofových, aktéři koncertu a jeho návštěvníci byli všichni navzájem propojeni. Jako by navzájem existovali jedni pro druhé a každý udělal maximum pro společné dobro. Tento pocit se táhl jako červená nit celým večerem, jakkoliv se žánry a témata jednotlivých vystoupení střídaly.

Tato souznělost všech se projevila i na celkové štědré vybrané částce 208 805 korun.

Zatímco v nás všech doznívají pocity euforie z prožitého nádherného večera, nezbývá než popřát rodině Fofových i všem obětem povodní Boží požehnání, které by rozjasnilo jejich budoucí dny. A rovněž je třeba poděkovat. Vedoucí farního sboru Kristýně Zdražilové za zorganizování celé akce i umělecké vedení našeho sboru. Otcí Josefovi za to, že nám tuto myšlenku vnukl a za jeho vytrvalou podporu. A všem přítomným i nepřítomným štědrým dárcům za jejich příspěvek.

*** Josef Lavička

Jak mi Bůh ukázal, že potřebuji odpustit

Byl první pátek v měsíci a já šla poprvé na chvály a adoraci komunity Emmanuel v Kuřimi. Jelo nás v jednom autě více a všichni jsme usedli tiše do lavic, abychom se připojili k chválám. Během nich byla možnost zajít ke zpovědi nebo na přímluvnou modlitbu. Nejela jsem sem s úmyslem využít tyto možnosti. Když se však začaly postupně zvedat v naší lavici moje kamarádky, narychlo jsem se rozmyslela, že i já si na přímluvnou modlitbu zajdu.

Jenže s čím konkrétně k modlitbě předstoupit? Napadlo mě to, co aktuálně řeším – větší důvěra v Ježíše Krista a obavy z přechodu dcery Žofinky do školy s tím, jak to budu zvládat skloubit se svým onemocněním. Hlavou mi bleskla i myšlenka na sny, které se mi v poslední době honily hlavou. Tyto sny byly velmi nepříjemné. Hádala jsem se v nich, zažívala nepochopení, pohrdání, smutek a snad i nenávisť.

Nadešla moje chvíle a já předstoupila před muže a ženu z komunity Emmanuel, abych jim sdělila, co mám na srdci. Posadila jsem se po krátkém představení a nechala působit Ducha svatého během modlitby v jazycích.

V tuto chvíli není podstatné, jaká povzbudivá slova mi sdělili k mnou zvolenému tématu. O co bych se však chtěla podělit, jsou závěrečná slova přimlouvajícího se muže. Pověděl mi, že, ač to nesouvisí s mým předloženým problémem, má nutkání mi říci slovo o tom, že cítí neodpuštění, které zřejmě souvisí s dětstvím a dospíváním.

Zarazila jsem se. Ve svém životě jsem žádné velké neodpuštění nevnímala, vztahy s blízkými, kteří mi kdysi ublížili, jsem brala jako uzavřenou kapitolu. Najednou jsem si uvědomila spojení se svými neklidnými sny, kde mí blízcí vystupovali, a došlo mi, že jsem jim vlastně v nitru neodpustila věci, které mě z jejich strany zranily.

Nechci být ve svém svědectví konkrétnější, protože se obávám, že bych mohla někoho zranit. Myslím, že stačí sdělit jádro a ostatní není podstatné. Důležité je, že mi Bůh odhalil oblast, která současně postupně krystalizuje i v mé psychoterapii.

A jak dál? Jaká bude moje cesta k odpuštění? Věřím, že mi k odpuštění pomohou následující kroky:

- 1) Porozumění procesu odpuštění prostřednictvím právě rozečtené knihy Kateřiny Lachmanové *Vězení s klíčem uvnitř* tematicky zaměřené na odpuštění.
- 2) E-kurz s názvem *Odpuštění* na webu HledamBoha.cz. Je to bezplatné a pokud se rozhodnu, tak i anonymní, s osobním online průvodcem.
- 3) Psychoterapie s knězem, který mi pomohl pojmenovat kořen problému. Věřím mu a vím, že mě procesem odpuštění bezpečně provede.
- 4) Přímluvná modlitba – mohu vyzkoušet další prvopáteční nabídku komunity Emmanuel v Kuřimi.

A jaká bude vaše strategie pro odpuštění? Pokud byste se rozhodli pro 3. bod, mohu uvést kontakt na kněze, na kterého se můžete obrátit v případě psychoterapie, duchovního doprovázení nebo za účelem duchovního rozhovoru: Josef Hurt, tel. 603235022 (Brno).

*** Veronika Mičulková

Modlitba pro spásu světa

Pane Ježíši Kriste, Synu Otce,
sešli nyní na zem svého Ducha.
Dej ať Duch svatý přebývá v srdcích všech národů,
aby byly uchráněny od zkázy, neštěstí a války.
Kéž je Matka všech národů,
blahoslavená Panna Maria, naší Přímluvkyní.
Amen
(Panna Maria, zjevení v Amsterdamu 1951)

zdarma online kurz

ODPUŠTĚNÍ

Naučte se s námi odpustit sobě i ostatním

 HLEDAM BOHA.CZ

Kterak jsme putovaly aneb seniorky na cestách (2. díl)

Milí čtenáři, přinášíme pokračování příběhu dvou našich farnic o jejich letošní jarní pouti do Santiaga de Compostela.

Po obědě nás čeká dlouhý přejezd do San Sebastian de Garabandalu, téměř 500 km autobusem. Toto poutní místo je tak skromné a tiché. Kamenný kostelík ve vesnici má daleko k obrovským bazilikám... a na holém kopci 600 m nad mořem je křížová cesta, uskupení několika borovic a mezi nimi cíl našeho dnešního putování. Tiché a trochu smutné se mi zdálo v tom deštivém chladném podvečeru. S Olou se modlíme na prkených klekátkách. Do škvír v kůře pinní zastrkují lístečky s prosbami, které nesu. Předávám do Tvých rukou, Matko. Mám neodbytný pocit, že to místo potřebuje trochu rozveselit, tak po cestě dolů zpívám, no spíš halekám, a Ola mi přizvukuje. P.S. ne skutečně krásně se tam spalo.

Sarria

Foto: Iva

Ola: Při ubytování v místním penzionu se otec Marian vrátil z recepce, podává mi klíč a říká: „Čtvrté patro bez výtahu.“ Zmocnilo se mě zděšení. Hleděla jsem na dvacetikilový kufr a mé zoufalství na mně bylo vidět.

Iva: Ano, Ola zjevně potřebovala obejmout ☺

Ola: A po krátkém objetí a obětavé pomoci spolupoutníků, kteří pomohli s kufry, bylo zase dobře ☺

Třetí den po snídani nás čekal opět dlouhý přejezd do města Sarria. A to je začátek našeho pěšího putování do Santiaga de Compostela. Abychom byly oficiálně uznány za poutnice a v Santiagu měly nárok dostat certifikát s vlastním jménem v latině o absolvované poutní cestě, musíme ujít nejméně 100 km. To, že jsme to opravdu zvládly, dokážeme poutním pasem (credencial), do kterého budeme sbírat razítka. Každý den minimálně dvě. Začínáme 24. května.

Nevím, zda popisovat jednotlivé dny. Jsou vlastně stejné a přitom tak rozdílné. Máme to trochu komplikované přejížděním na nocleh. Vždy ale vyrážíme z naprosto stejného místa, kde jsme den před tím skončili. Směr nám udávají všudypřítomné patníčky. Cestou se s Olou modlíme, občas se k nám někdo přidá „na desátek“, po chvíli se odpojí a jdeme zase samy. Povídáme si o všem možném a zdravíme se s ostatními poutníky „bonkamíno“ (buen camino). Občas se rozdělíme a jdeme každá sama nebo s někým ze zájezdu. To jsou opravdu silné okamžiky. S důvěrou vzájemně svěřené trápení, sdílené bolesti a křivdy, naslouchání, a to vše znovu odevzdané do modlitby. Tak to šlo každý den. Počasí je nádherné, španělský venkov úchvatný. Kocháme se nádhernou jarní přírodou, cesta vede převážně lesy, loukami, mezi poli, vesničkami s kamennými dom-

Garabandal

Foto: Iva

ky, které mi učarovaly řemeslným provedením. Nemůžu se těch dokonale opracovaných kamenů nabažít a pořád fotím. Vytvářím si fotosbíрку malých stavbiček u každého domku. Říká se jim hórreo a slouží k uchování potravin v suchu, prý. Ale hlavně jsou krásné. Samostatnou kapitolou jsou eukalyptové háje. Ach, eukalypty ve všech stádiích růstu. Od malých keříků, které známe z květinářství, po majestátní obří stromy. A ta vůně. A vzápětí další vůně, vůně kávy. V každé hospůdce, v každé stodole, kde zřídili občerstvení, prostě všude, prodávají opravdu vynikající kávu. Ano, na pouti si i užíváme, vychutnáváme si kávu, ochutnáváme místní buchety, ale i chobotničky (vynikající, mimochodem), ryby, ovoce, vše co se nám naskytne a na co máme chuť. Pokračování příště :)

*** Iva a Ola

Metoděj Kuběna – kněz na Žernůvce a vizionář z Turzovky

Tušili jste, že nedaleko od nás, v domově sv. Alžběty na Žernůvce, trávil posledních 30 let svého života vizionář z Turzovky? A slyšeli jste o knězi Metoději Kuběnovi? Ano, právě otec Kuběna je tímto vizionářem. Jaký je jeho příběh?

Metoděj se narodil za první světové války, 10. 5. 1915 v malé vesnici Kulířov u Blanska. Byl devátým dítětem chudých, ale milujících a zbožných rodičů. Ještě v kojeneckém věku vážně onemocněl a tehdy ho maminka obětovala Pánu Bohu. Poté se Metoděj uzdravil, k velké radosti své rodiny. Vystudoval arcibiskupské gymnázium v Kroměříži, absolvoval kněžský seminář v Brně a roku 1941 byl vysvěcen na kněze. V letech 1941–1978 sloužil ve farnostech Dačice, Jemnice, Sloup, Strachotice, Drnholec, Jevišovka a Křepice u Hustopečí. V Křepicích v roce 1978 otce Kuběna přepadla mozková ischemická příhoda a byl převezen do nemocnice. V jeho farnosti se vytvořila skupina lidí, kteří se denně modlili za jeho uzdravení, ale jeho stav se nelepšil – například měl velké problémy se zrakem. Jedna z jeho blízkých, františkánská terciářka, otcí Kuběnovi přinesla lahev turzovské vody. Bylo to právě v den slavnosti Nejsvětější Trojice, 20 let od prvního zjevení Panny Marie Turzovské panu Matuši Lašutovi z Turzovky. Otec poprosil Pannu Marii, aby ho uzdravila, a vypil lahev. Do půl hodiny byl uzdraven a byl schopen normálně vidět. Vzhledem k věku a prodělané nemoci otec Kuběna požádal o důchod. Sestry františkanky na Žernůvce ho v roce 1979 přijaly jako svého duchovního otce.

Rok po uzdravení vzali přátelé otce Kuběna na místo zjevení na hoře Živčáková u Turzovky. Otec vnímal tamní prostor jako promodlený a vznešený jako v katedrále. Do toho mimořádného prostoru řekl: „Panno Maria, jsem tu a děkuji Ti!“ Otec Kuběna pak místo navštívil vícekrát. Také prožil několik zjevení a vizí, úzce souvisejících s tímto místem a s Pannou Marií Turzovskou. Svě zážitky popisuje v knize „Mystický zjev Panny Márie Turzovskej“ a jsou také zaznamenány v knize „Turzovka – Živčáková, miesto milosti a pokoja“ od Martina Vachálka, ze které jsem čerpala.

Jednu takovou vizi prožil otec Kuběna přímo na Žernůvce, když celebroid večerní mši pro zdejší sestřičky a pacientky. V lodi kaple seděly sestřičky spolu s babičkami a začaly unavenými hlasy zpívat. „Svatý, svatý, svatý...“ V té chvíli otec uviděl, jak jsou ženy mezi sebou spojené jakousi vodní hlubinou, takže vytvářejí společenství. Jako by se kolem rozlévala vodní plocha, která je všechny zahrnuje v sobě, poskytuje jim příjemnou jednotu. Živá voda je rozlita po celé kapli a zalévá jejich společenství. Díky tomuto prožitku otec Kuběna vnímal spolupůsobení a milost živé vody, která se neviditelně rozlévá při každé mši svaté na její účastníky.

Dalším zjevením otce Kuběny bylo vidění sloupu poblíž domova na Žernůvce. Otec Kuběna vnímal i význam tohoto sloupu – je to posvátný sloup a jeho význam má hledat v Bibli na místě, kde Jakub prchá před Ezaue. Zde otec Kuběna našel text: „Za časného jitra vzal Jakub kámen, který měl v hlavách, a postavil jej jako posvátný sloup; svrchu jej polil olejem. Tomu místu dal jméno Bét-el (to je Dům Boží).“ (Gn 27,18–19) Na

tomto místě měl Jakub sen: „Hle, na zemi stojí žebřík, jehož vrchol dosahuje k nebesům, a po něm vystupují a sestupují poslové Boží!“ (Gn 27,12) V Bét-elu Jakub pobýval vícekrát – děkoval, smířil se s bratrem, odprošoval, napravoval se, ... a Bét-el se stal během izraelských dějin významným poutním místem. Otec Kuběna vnímal, že podobné pouti očekává i posvátný sloup, Dům Boží a brána nebe na místě zjevení na Živčákové hoře. Vždyť všechny tyto milosti – díkyčinění, smír, odprošení, náprava života – dala Panna Maria do vínku poutnímu místu na Turzovce i na přidružené Žernůvce. Turzovka i Žernůvka by podle otce Kuběny měly z vděčnosti za zjevení Panny Marie vybudovat sesterské posvátné sloupy na místě zjevení, a tak navázat poutní družbu. A podobně, jako patriarcha Jakub usmířil oklamaného bratra Ezaua, se budou u Panny Marie Turzovské smiřovat slovanští bratři. V roce 2002 byl podle vize otce Kuběny na hoře Živčáková vybudován tento sloup.

Otec Kuběna přebýval na Žernůvce až do své smrti dne 7. 1. 2007 a je pochován na zdejším hřbitově. Na Žernůvce dosud žijí sestřičky, které si otce Kuběna pamatují a mohou vám o něm povyprávět více.

*** Radka Svobodová

Porta coeli v 1. polovině 18. století

Další abatyší se stala po smrti Terezie Nimišové z Nimiš Benigna II. Deblínská z Deblína. Nová abatyše se narodila v Brně v roce 1668 jako Terezie, Benigna bylo její jméno řádové. Pocházela z tzv. novoštitného rodu, který neměl s původními pány z Deblína biologicky nic společného.

Členové rodu byli pouze nositeli ro-
dového predikátu, který získali ve
2. polovině 16. století, kdy zámož-
ný brněnský měšťan Matyáš Šram
(Schramm) se svými bratry dostal od
císaře Maxmiliána tzv. erbovní list
a predikát „z Deblína“. Nejvýznam-
nějším členem rodu byl bratr Terezie
Maxmilián František Xaver z Deblína
(1664–1732), který vystudoval práva na
pražské univerzitě a působil jako přise-
dicí a kancléř královského tribunálu na
Moravě a později jako rada české dvor-
ské kanceláře ve Vídni. V roce 1699 byl
spolu se svými dvěma bratry povýšen
za zásluhy do stavu rytířského.

Vztahy s tišnovskou obcí byly za aba-
tyše Benigny klidnější. Lze tak soudit
z toho, že když si obec na opravu tiš-
novské radnice vypůjčila 300 zlatých,
abatyše věnovala obci na zaplacení
dluhu 500 měřic obilí. Kvůli četným
požárům v Tišnově vydala abatyše
požární řád pro městečko, který začí-
nal slovy: *Poněvadž z nevyzpytatelného ta-
jemství a dopuštění Božího, aneb snad více
skrze neopatrnost obyvatelův v mém městě
Tišnově velmi časté pokušení a předěšení lidu
se stává, což Bůh svrchovaný ráčíž budoucně
skrze mocné zásluhy a přimluvu svého muče-
dlníka Floriana odvrátiti a zachrániti, kdyby
pak někdy nenadále takoveto neštěstí ohně
vzniknouti mělo, toto nařízení a pravidlo
mým věrným poddaným obyvatelům tišnov-
ským, jimž by se řídití mohli a měli, tímto
mocí mou vrchnostenskou ustavuji a naří-
zují...* Následuje výčet povinností pro
tišnovské obyvatele – mj. mít žebřík,
zajistit kožené koše na dopravu vody,
mít v pořádku komín, a také povin-
nosti cechů při hašení požárů.

V roce 1725 nechala abatyše Be-
nigna Deblínská nově zastřešit pres-
bytář klášterního kostela a o sedm
let později obnovila a přistavěla bu-
dovu současného probošství. Zemřela
poslední den roku 1732 po 19 le-
tech v úřadu. Její nástupkyní se stala
Rosálie Winterschinová, která po-
cházela z Českého Krumlova, kde se
narodila v roce 1667 a byla pokřtěna

jako Rosálie Dorota. Konvent vedla
pouhých pět roků, archivní prameny
neuvádějí žádné významné události
v průběhu jejího úřadu. Po její smr-
ti v březnu roku 1738 se vlády nad
konventem a panstvím ujala Beatrix
Sázavská.

Abatyše Beatrix (Božena) se naro-
dila ve Žďáru nad Sázavou v roce 1699
a hned po svém nástupu do úřadu se
pustila do oprav a rozšíření klášter-
ních budov. Dílo se zpočátku dařilo
a již roku 1740 bylo přistavěno nové
křídlo kláštera s 8 celami pro novicky.
Pokračování oprav bylo ale přerušeno
vpádem pruských vojsk na Moravu
v roce 1741. Vojáci se chovali stejně
brutálně, ne-li hůře než švédská voj-
ska o století dříve. Oddíl 60 vojáků
přepadl klášter a vojáci hrozili jeho
vypálením, pokud jim nebude vyplaceno
100 000 zlatých. Protože jim nemohlo
být vyhověno, jelikož klášter měl v ho-
tovosti pouze 636 zlatých, vojáci klášter
vyplenili, ukradli všechny koně, krávy
a voly, a dokonce vyvlekli abatyši z je-
jího obydlí až ke klášterní bráně. Pro-
bošta Lucia Rutta spolu s kaplanem
Marianem Schrötterem a klášterním
správcem Václavem Heintzem odvěkli

Znak rodu z Deblína
Zdroj: Jiří Hanáček: Cisterciáčky na Moravě

do Olomouce, kde je 11 týdnů drželi ve
vězení, poté je převezli do Nisy (měs-
to v Opolském vojvodství v Polsku)
a propustili je teprve po uzavření míru
v červnu roku 1742. Škody způsobené
na klášterním panství pruskými vojá-
ky, kteří mj. vypálili klášterní mlýn, ko-
várnou a hospodářský dvůr v Bosono-
hách, byly veliké. Trpěli i poddaní ve
vesnicích, protože jim vojáci ukradli
mnoho koní a hospodářských zvířat.
Celkové ztráty byly odhadnuty na
55 000 zlatých.

Abatyši Beatrix ale toto neštěstí
nezlomilo. S důvěrou v Boží pomoc
pokračovala v započaté přestavbě na-
vzdory mnoha překážkám – klášter měl
v té době 28 000 zlatých dluhů a téměř
žádnou hotovost. Do roku 1748 do-
kázala dokončit rozšíření klášterních
budov, před branou postavit hostinec,
dále nový sklep, věž s měděnou stře-
chou i provisorát, tz. správní budovu,
s lékárnou, a dokonce pořídit i nové
mešní oděvy. Ve stejném roce umožni-
ly abatyši výnosy z panství zakoupit od
majitele lomnického panství, hraběte
Serenyiho, majetky ve Žďárci a Dol-
ních Loučkách, ke kterým patřila řada
poddanských usedlostí kromě Louček
a Žďárce také ve Střemchoví, Nové
Vsi, Lubném, Vratislávce, Brumo-
vě, Uníně a také dvůr v Řikoníně.
Na konci čtyřicátých let 18. století se
znovu rozhořely spory mezi městem
a klášterem. Tišnovští žádali svolení
abatyše, aby mohli požádat Marii
Terezii o potvrzení svých privilegií.
Abatyše Beatrix to ale odmítla a v od-
povědi vyčetla městu všechny minulé
vzpourey, neposlušnost a porušování
smluv a dohod. Byla ochotna udě-
lit souhlas pouze pod podmínkou,
že město podepíše revers, že tišno-
vští nebudou, a to ani v budoucnos-
ti, jednat proti takovým smlouvám.
Abatyše Beatrix Sázavská zemřela
na počátku roku 1749. Na Porta coeli
čekalo poslední vzepětí a poté zánik.

*** Jan Kos

Svatý Klement Maria Hofbauer

Poustevník, redemptorista kněz

Klement Hofbauer není světec podle nějakého klišé. Byl a zůstal lidský, od přirozenosti impulzivní, takže často jednal ukvapeně a mluvil nevlídně. Věděl o svých slabostech a neomlouval je. Rázně s dávkou sebeironie doznal: „Ano, bohužel, je to má chyba. Ale děkuji za ni Pánu Bohu. Nutí mě to být pokorný a chrání mě před pýchou.“ O jeho pohnutém životě a bohatém působení se dá těžko vyprávět, poněvadž k tomu chybějí výstižná slova. Klement byl poustevník a apoštolský vandrák, velice šikovná smíšenina činně podnikavého života. Tento muž víry žil ve zlých časech, ve století nepřátelském vůči církvi a klášterům. Jako duchovní pastýř s obzvláštním citem pro potřebu doby přizpůsobil svůj apoštolát vždy konkrétním událostem. S houževnatou vytrvalostí razil cestu křesťanské obnovy. I když jeho plány křížily nepřátelské záměry, přece se mu podařilo uvést do pohybu katolickou reformu, která v německých zemích poznamenala celou epochu. Kam přišel, stal se živým znamením rozporu. Již za jeho života ho obdivovali a zamilovali si ho, poněvadž Klement Hofbauer vzbuzoval neobyčejnou důvěru. Z druhé strany ho zase jeho protivníci pronásledovali na všech cestách. Úřední špiclové různých vlád ho přísně hlídali. Považovali ho za talentovaného a nejvyššího prohaného muže. Jeho jméno bylo nepřetržitě na černé listině. Psát životopis nějakého světce je na povážnou a musí zůstat nutně jen pokusem. Životopis Hofbauerův je zvláště těžký, poněvadž o prvních 35 letech jeho života toho víme velmi málo. K tomu byl Klement okolnostmi přinucen zničit dokumenty pro nás velmi důležité.

Důležité jsou rodinné kořeny

Tasovice leží asi 60 km severně od Vídně a v současné době tato jihomoravská zemědělská vesnice náleží do

České republiky. Kolem roku 1730 se tu ocitl mladý Čech, jménem Petr Pavel Dvořák. V Tasovicích poznal Marii, dceru vesnického rychtáře a řezníka. Poněvadž jeho přítelkyně a ostatní obyvatelé vesnic mluvili německy, dal si změnit své příjmení Dvořák na Hofbauer. Mladá žena, která už po nějakou dobu byla polo-sirotkem, přinesla do manželství otcovské dědictví. Nově založená rodina velmi rychle rostla. Malý Klement se narodil 26. prosince 1751 jako deváté dítě.

Rodinu zanedlouho postihla velká ztráta. Klement neměl ani sedm let, když jeho otec Pavel Hofbauer 26. července 1758 v necelých 46 letech zemřel. Zanechal vdovu, která očekávala dvanácté dítě. Pro tuto statečnou ženu nastaly těžké časy. Klement Hofbauer na úmrtí svého otce nikdy nezapomene. Zvláště jedna scéna se nesmazatelně vryla do jeho paměti. Matka přivedla svého synka před Ukřižovaného. Ukázala na Spasitelův kříž a řekla: „Mé dítě, ode dneška je Tento tvůj otec. Dej si pozor, abys vždy kráčel po cestě, jež se Mu líbí.“ Na poli, které kdysi patřilo Hofbauerově rodině, stojí kamenný kříž s nápisem, jež připomíná tuto událost.

Pravděpodobně velmi záhy se v Klementu probudilo přání stát se knězem. Farnost Tasovice měli na starost řeholníci z Louky u Znojma. Aby se dobře připravil na kněžství, dávali mu otcové hodiny, buď na faře v Tasovicích nebo v klášteře.

Svatý světoběžník

Klement Hofbauer se ve svém životě neuvěřitelně mnoho nacestoval. Ponejvíce cestoval pěšky. Už jako osmnáctiletý pekařský učen podnikl svou první velkou pout. Putování je něco jiného než turismus. Je to názorný symbol pro životní cestu víry. Náš život je jako cesta, stále putování k místu našeho určení. Kdo se vydá na nějakou pouť, zanechá všechno přítomné doma, odváží se podstoupit cestovní námahu a pu-

Svatý Klement Maria Hofbauer

Foto: <https://redemptoristi.sk>

tuje k nějakému posvátnému místu. Tak putování dostává svůj smysl: blížíme se k Bohu, jdeme do svatyně, k posvátnému cíli našeho putování. Poutní místo se nám nakonec stane symbolem nebe, ke kterému směřujeme. Toto namáhavé putování, toto stálé vydávání se na cestu znamená také vnitřní růst v srdci člověka: otevřít se Bohu, pokáním získat spásu. Klement Hofbauer podnikal časté cesty k význačným poutním místům. Ale cílem jeho největších poutí byl vždy Řím. Jeho láska k Římu a jeho věrnost římskému biskupovi ho budou provázet po celý život. Obvyčejně chořoval Klement z Vídně do Říma s jedním nebo více přáteli stejného smýšlení. Peníze na cestu si museli pracně našetřit. Cestu konali pěšky. Byla namáhavá a trvala dlouho. Často přenocovali v přírodě. Když přišli do Říma, vykonali si tam své pobožnosti a vrátili se do vlasti, posílnění ve víře.

Poustevnícký život

Kolem roku 1774 Hofbauer opustil klášter Louku, aby se stal poustevníkem. A pak dělal dvojí, putoval

a poustevničil. Jako poutník procházel širým světem s námahou a po celé měsíce. Jako poustevník se uchýlil ze světa, aby se v samotě snadněji spojil s osobou svého Vykupitele. Je známo, že Klement Hofbauer žil dlouho na různých místech jako samotář, a to i v Tivoli u Říma. I když to nebyl jeho způsob života. Jeho touha byla jiná. Zvolil si tento způsob života, poněvadž doufal, že tak dosáhne svého ideálu. Pro Klementa Hofbauera byla doba poustevnictví noviciátem jeho života. Ještě za několik desítek roků bude kráčet velkoměstem, plným lomozu, s přivřenými očima a vnitřně ponořen v Bohu. Jeho důvěrní přátelé, kteří ho nejlépe znali, ho líčí jako „muže modlitby“. Modlitba byla jeho hlavním zaměstnáním. Žil stále duchovně v Boží přítomnosti a jeho zrak byl stále obrácen do nitra. Také svou teologickou znalost a látku pro svá kázání bude Hofbauer později čerpat hlavně z Bible, katechismu a církevních dějin.

První neitalský redemptorista

Ve Vídni měl Klement spolužáka Tadeáše Hýbla. Oba byli stejného smýšlení a připravovali se na kněžství. Už za svých univerzitních studií byli důvěrnými přáteli.

Rozhodli se tedy v pozdním létě vykonat pouť, a bude-li to možné, pokračovat ve svých teologických studiích. Když dorazili do Říma, okolnosti se překotně změnily. Oba římské poutníky našli ubytování v blízkosti baziliky S. Maria Maggiore. Jednoho večera se dohodli, že příštího jitra půjdou do toho kostela, odkud uslyší první zvonění. Časně ráno zazvonil zvonek od svatého Juliána.

Byli to redemptoristé. Klementovi jako by tato zvláštní odpověď byla výzvou Boží. A prosil bez otálení o přijetí. Klement strávil celou noc v modlitbě. Konečně u cíle. 29. března 1785. Kupodivu byli oba hned o deset dní později vysvěceni na kněze. Čtvrt století čekali na tento den.

Až do podzimu zůstali oba v redemptoristickém klášteře ve Frosinone. Měli tam dokončit svůj noviciát a teologická studia. Zároveň měli v tomto studijním domě redempto-

ristů lépe poznat ducha a život kongregace.

Byl to jeden velký úspěch a naděje do nesnadné budoucnosti. „Muž víry“ Klement Hofbauer byl, pokud jde o víru, vzácným úkazem. Byl Bohem tak upoután a naplněn, že se zdálo, že víra je pro něho samozřejmostí. Otec Srna, který znal Klementa velmi dobře, poněvadž s ním dlouhá léta bydlil v malé světnici, tvrdil, že Hofbauer byl muž modlitby. Klement Maria Hofbauer přes všechny neúspěchy a ustavičná pronásledování nebyl žádný zasmušilý člověk, spíše šlo o radostného světce. Smrtí se sice končí pozemský život člověka. Ale jsou mrtví, kteří vytvářejí přítomnost a budoucnost více než mnohý žijící člověk. K těmto lidem je možno přičíst i Klementa Hofbauera. Dokonce se zdá, že po smrti byl důležitější než za svého života. Je 15. března, světcův úmrtní den. V šest ráno otevře Klement oči. Usměje se jako dítě. Prerývaným hlasem se modlí začátek své oblíbené písně (Vše ke cti mého Boha). Blíží se poledne. Zvoní zvon a zve k modlitbě. Hofbauer se-

bere poslední síly a řekne: „Modlete se, zvoní Anděl Páně.“ To jsou jeho poslední slova. Všichni pokleknou a modlí se.

Hofbauerův pohřeb byl triumfální. Nespočetný zástup putoval k jeho hrobu. Všichni byli přesvědčeni, že ten, který jim pomáhal na zemi, bude jejich přímluvcem v nebi. Dne 4. listopadu 1862 byly tělesné pozůstatky Hofbauerovy převezeny vítězoslavně do Vídně do redemptoristického kostela Maria am Gestade (P. Maria na nábřeží).

V roce 1888 papež Lev XIII. Prohlásil Klementa Marii Hofbauera za blahoslaveného. Za Pia X., roku 1909 byl prohlášen svatým a roku 1914 vyhlášen ochráncem Vídně. Jeho největší úspěch nastal teprve po jeho smrti.

Použitá literatura:

- 1) DUDEL, Erwin: Klement Maria Hofbauer: Kostelní Vydří Karmelitánské nakladatelství, ISBN 807192-282-x 246 s.
- 2) HEINZMANN Josef: Svatý Klement Maria Hofbauer: Křesťanská akademie, Roma 169 s.

*** Marie Sendlerová

Kalendárium 2024

- 1239 (785 let) – olomoucký biskup Robert udělil klášteřu Porta coeli patronátní právo tišnovského kostela sv. Václava
- 1519 (505 let) – ve farnosti bylo založeno Bratrstvo Nejsvětějšího Těla Páně
- 1744 (280 let) – do farnosti přichází P. Benedikt Mottl, OCist. a působí v ní jako farář 44 let
- 1774 (250 let) – postavena kaple sv. Václava v Březině
- 1839 (185 let) – zahájena velká přestavba tišnovského chrámu
- 1859 (165 let) – lokální kaplanství v Předklášteří povýšeno na farnost
- 1864 (160 let) – na dolním náměstí zbudován sochařem Josefem Břenkem nový mariánský sloup
- 1904 (120 let) – postavena mariánská kaplička v sanatoriu
- 1919 (105 let) – příchod P. Antonína Šalomouna do předklásterské farnosti
- 1959 (65 let) – umírá ThDr. Josef Mouřinovský, profesor tišnovského gymnázia
- 1969 (55 let) – postavena a posvěcena nová kaple sv. Anny v Hradčanech, obnova klášterního života v Porta coeli
- 1979 (45 let) – tragicky umírá tišnovský farář P. Jan Nesvačil, do farnosti přichází P. Josef Šindar
- 1989 (35 let) – první bohoslužbu k počtě sv. Anežky České celebroual v bazilice strahovský opat P. Michael Pojezdny, OPraem., primice P. Václava Trmače, dnes děkana v Jedovnicích
- 1994 (30 let) – Mons. Vojtěch Cikrle posvětil kapli sv. Ludmily v penzionu
- 1999 (25 let) – farnost navštívil apoštolský nuncius v ČR a pozdější kardinál Giovanni Coppa
- 2019 (5 let) – zahájena rekonstrukce baziliky Nanebevzetí Panny Marie

*** Jan Kos

Zakládací listina klášteřa Porta coeli

Před 790 lety vydal moravský markrabě Přemysl, bratr českého krále Václava I., zakládací listinu klášteřa Porta coeli. Úplný překlad listiny je uveřejněn pravděpodobně vůbec poprvé.

Ve jménu svaté a nerozdílné Trojice. Já, Přemysl, z Boží milosti markrabě moravský, abatyši a celému posvátnému konventu v Tišnově, na věčné časy.

Ctihodná a osvědčená starobylá moudrost uvykla zaznamenávat písemně do listin ty události, jejichž platnost rozhodla potvrdit, aby úskočné úmysly novodobých časů, které se vždy radují z novot, nenalezly příležitost řádně a pečlivě vykonané záležitosti překroutit lstivými argumenty a zpochybnit podvodnými důvody.

Lidská paměť skutečně není dlouhotrvající, kdyby byla věčná, byla by božská; a proto je nutné, aby byla podpořena písemnými záznamy, v nichž jsou obsaženy vykonané skutky, a tak zůstala pevná a neotřesitelná po všechen čas.

Nechť tedy vědí jak současní, tak budoucí, že jsme klášteřu, který se nazývá Porta coeli (Brána nebes), v němž nejzbožnější konvent řeholnic cisterciáckého řádu začal sloužit Bohu a jeho nejslavnější matce, blahoslavené Panně Marii, věnovali na zbožné prosby naší slavné matky Konstancie, české královny, pozemky a místo v Tišnově, kde mají sloužit Bohu navždy, a tyto jsme nechali bezpečnými hranicemi oddělit od našich přilehlých majetků, aby napříště byly vyloučeny pochybnosti,

pro které by řečený klášteř mohl být obtěžován nebo znepokojován.

Vzhledem k tomu, že náš otec Přemysl slavné paměti, od něhož jsme přijali původ a jméno, se účastnil mnohých výprav říše i vlastních, ve kterých učinil mnoho, co nemohlo být vykonáno bez hříchu, považovali jsme za vhodné naší dobrotou a almužnou a zejména pak uvedeným klášteřem, pokud možno odčinit jeho provinění, neboť před nejmilosrdnějším Soudcem, jehož vlastností je smilovat se a odpouštět, nezůstává žádné dobré dílo bez odměny.

Bylo také vhodné, aby řeholnice, které v řečeném klášteři Bohu slouží a které se nemohou kvůli křehkosti svého ženství samy dobře obstarat, byly podporovány štedrými dary, aby se tak mohly svobodněji věnovat službě svému Stvořiteli.

Odtud také pochází, že jsme skrze směnu dali uvedenému klášteři pozemky a místo v Tišnově za místo nazývající se Třebov, které náš otec, muž velké statečnosti a věhlasu, jež se pro svoji poctivost po celém okrsku zemském proslavil, za svého života určil na vybudování zmíněného klášteřa. Aby tato směna byla platná a nezvratná, náš nejjasnější bratr Václav, král český, ji svojí mocí, kteroužto vždy budeme mít za pevnou a nedo-

Markrabě Přemysl v Gelnhausenově kodexu
Zdroj: www.wikipedia.org

tknutelnou, z naší vůle potvrdil řečenému klášteři. Tato směna je následující: Jihlava s mýtem a s dalšími vesnicemi k ní náležejícími, konkrétně Bolemilčice, Vicenov, Bořišov, polovinu vesnice Pístov se všemi právy, Pobikozly, Kochov, Smrčné, Blažkov, Lhota; Brtnice také se svými vesnicemi a vším příslušenstvím, konkrétně Bransouze, Číchov, Jestřebí, Ostěchovice, Uhřinovice, Příseka, Doubkov a Malé. Vyhnanov však se vším jeho příslušenstvím jsme přidali zmíněnému klášteři z naší pouhé štedrosti, jakož i jinou vesnici jménem Vémyslice. Příslušenstvím nazýváme vše, co je v lesích, na loukách, pastvinách, ve vodách a podobně, vše, co přispívá k užítku klášteřa.

Rozhodli jsme také, že všechny nynější a budoucí majetky uvedeného klášteřa nacházející se na Moravě budou osvobozeny od všech druhů daní, poplatků, sbírek a všech ostatních pohledávek, dodávající, že nikdo nesmí obtěžovat klášteřní lid kvůli stavbě či přestavbě hradů nebo kvůli jakékoli válečné výpravě.

Také jsme uvedenému klášteři navždy přiznali právo náhrady, které připadá knížeti nebo jeho úředníkům za usmrcení, za zloděje nebo svod, stanovující, že v případě cizího

Klášteř Porta coeli

Zdroj: www.jedemenavylet.cz

zloděje, pokud bude dopaden při zločinu na statcích kláštera nebo bude chycen a usvědčen před soudem, případně jeho majetek kláštera, zatímco on bude potrestán podle vůle knížete.

Pokud by však byli shledáni před soudem vinnými z něčeho lidé klášterní, ať nám ani našim soudcům nebo dvořanům či úředníkům nepřipadne z toho žádný prospěch, ale náhrada ať zůstane u kláštera, kromě případů, kdy je třeba odškodnit nároky poškozeného.

Abychom vše stručně shrnuli, všechna práva náležející vladařům předáváme řečenému klášteru, aby se mohl těšit plně a dokonale svobodě, a nikdo se neodvážil mu ukládat nové podmínky nebo měnit jeho práva.

Aby všechna tato ustanovení měla trvalou platnost, opatřili jsme tuto listinu naší pečeti a požádali jsme vznešeného českého krále, našeho bratra Václava, aby svou královskou autoritou potvrdil majetky a všechna práva, která jsme z pouhé štědrosti udělili uvedenému klášteru; a on to také k počtě Boží a blahoslavené Panny Marie ochotně učinil a jako svědectví v této věci připojil svou pečeť.

A toto jsou slova krále: „Já, Václav, čtvrtý král český, na žádost našeho nejmilejšího bratra, urozeného moravského markraběte Přemysla,

jsme k potvrzení výše uvedených záležitostí připojili pečeť naší Jasnosti a stanovili jsme tento zákaz: kdokoli by násilně vnikl do prostor kláštera nebo se pokusil mocí či lstí narušit výše zmíněná práva, zaplatí do pokladny našeho bratra, moravského markraběte, a jeho nástupců 10 marek zlata.

Navíc jsme požádali našeho ctihodného otce, olomouckého biskupa pana Roberta, aby na tuto listinu jako svědectví v této věci připojil svou pečeť; a on tak také učinil. A také jsme jej požádali, že pokud by naši velmožové, družiníci nebo šlechtici někdy chtěli svévolně a neoprávněně porušit naše privilegia, aby on sám je podle církevního práva postihl církevními tresty, přičemž tuto pravomoc přeneše i na své nástupce, protože vše, co může jakkoliv posílit stabilitu tohoto kláštera k upevnění jeho pokoje, je a navždy bude naší vůlí.

Do užívání jmenovaného kláštera jsme přidali také vesnici jménem Lukov se vším jejím příslušenstvím; zmínili jsme se o ní nakonec, protože doposud nebylo naší vůlí ji tomuto klášteru přidělit. Chceme však, aby i tato vesnice byla poddána témuž klášteru; podobně i vesnice Kapeňnice, Čejč a Knínice, které tomuto klášteru darovala naše matka, aby se

těšily všem výše uvedeným právům a veškeré uvedené svobodě.“

Toto vše bylo učiněno mocí našeho bratra Václava, vznešeného krále Čechů. Svědci, v jejichž přítomnosti byly tyto skutky vykonány, jsou následující: z Čech Arnold, probošt vyšehradský; Arnold, opat třebíčský; Florian, opat z Luže; Jarloch, opat z Hradiště; z české šlechty: Zdislav Kostka, královský komorník; Vít starší; Vít mladší; Vít, syn Jindřicha; Břetislav, bratr Hynka; Budiš, syn Jaroslava; Mikuláš, syn Bohuše; Boruta, syn Boruty; Albert ze Slušovic; Konrád, purkrabí ze Zvíkova; Jan, syn Klusny; Hoteš, syn Hoteše; Zbyslav s bratrem Mílotou; synové Míloty; Soběslav, syn Odolena; Zbraslav, podkomoří; z moravské šlechty jsou svědky této záležitosti: Svatopluk, syn Viléma; Ratibor s jeho syny; Artleb; Vilém, komoří bitovský; Leopold, číšník; jeho bratr Ben, purkrabí znojemský; Hrut, syn Theodorika; Bohuš, purkrabí bitovský; Semislav, komoří olomoucký; Vok, olomoucký purkrabí, syn Boruty; Vok, podkomoří; Vojtěch, syn Štěpána; Lutobor, syn Prosimíra; Milíč; Jídek; Slavibor.

Toto se stalo ve Znojmě, léta Páně 1234, v sedmé indikci, s epaktou 18, konjunkcí 6.

*** Jan Kos

Tišnovská chasa při každoročních svatováclavských hodech

Foto: Josef Permedla

Mši v rámci letošní pouti ke sv. Anežce České celebraval letos P. Mgr. Michael Maria Roman Frič, OCart.

Foto: Veronika Mičulková

Ekumenické okénko

Společná modlitba na červenou středu

Středa 27. 11., neboli červená středa, je dnem, kdy se modlíme za lidi pronásledované pro svou náboženskou víru. V naší farnosti proběhla na červenou středu u památníku obětí komunismu, který se nachází v blízkosti kostela sv. Václava, společná modlitba křesťanů z různých tišnovských církví.

Živý betlém

Foto: Drahoš Sikola

Knihy na dlouhé zimní večery

Kamarádka Martina Laušmanová od adventistů mi dala tipy na knihy z evangelického prostředí, které stojí za to si přečíst.

Jednou z nich je „**Poctivý špión od Johna Hendrixe**“. Jde o grafický román, popisující slovy i obrazem příběh Dietricha Bonhoeffera o jeho boji proti útlaču německého lidu za druhé světové války. Dietrich byl německý evangelický farář a teolog, který odmítl sledovat, jak německá církev přijímá Hitlerovu agendu plnou nenávisti. Veřejně vystupoval proti Hitlerovi a byl jednou z vůdčích osobností „Vyznávající církve“, která bojovala proti nacismu. Dietrichovi dělalo potíže vyrovnat se s rozporů mezi vlastní vírou a etikou, a nakonec nabyt předsvědčení, že je třeba Hitlera a NSDAP zastavit. A byl ochoten pro to obětovat cokoli.

Druhou knihou je „**Tajemství v lahvi**“ od **Anny Czerwinské-Rydel**. Hrdinkou knihy je Irena Sendlerová, která za druhé světové války pomohla nespočtu lidí. Když si uvědomila, že všechny Židy ve varšavském ghettu čeká smrt, rozhodla se zachránit co nejvíc dětí. Pašovala je ven ve velkém a většina z nich se díky Irenině odvaze doží

la konce války. Nehleděla na hrozící nebezpečí, pokračovala dokonce i po svém útěku z nacistického vězení. Proč? Protože, jak sama řekla, „pokud se usmívá jedno dítě, směje se celý svět. Říkám si, že kdo zachrání jedno dítě, zachraňuje celý svět. Takže není o čem přemýšlet.“ Kniha je psána jako příběh pro děti a je doplněna krásnými ilustracemi.

Živý betlém

V pátek 27. 12. v 17:00 se na náměstí budeme moci potěšit podívanou na živý betlém. Organizaci živého betlému zajišťuje tišnovská Církev adventistů sedmého dne a herci živého betléma jsou i dobrovolníci z řad katolíků a evangelíků. Po skončení živého betléma bude možno se zajít podívat do kostela sv. Václava, kde bude vystaven pohyblivý betlém. Tento betlém byl zhotoven v Brně roku 1935 panem Aloisem Vajerem, skládá se z osmi skupinek lidí, v nichž je celkem 52 osob, z toho je 46 pohyblivých.

Ekumenická bohoslužba

Ekumenická bohoslužba proběhne opět v kostele sv. Václava v Tišnově 8. 1. 2025 v 18:00.

*** Radka Svobodová

Společenství pro dívky 1. stupně ZŠ

Máme radost, že se podařilo vytvořit nové společenství, do kterého srdečně zveme všechna děvčata od 1. do 5. třídy. Scházíme se každé úterý po dětské mši svaté na faře, kde spolu trávíme čas do 19:15. Povídáme si, sdílíme radosti i starosti, ale také hrajeme hry, tvoříme, vyrábíme a vaříme. Rády mezi sebou přivítáme další holky!

Kontakt:

Terezie Rubešová 733 158 185

Magdalena Lavičková 733 741 739

Společ pro dívky

Foto: Veronika Mičulková

Knihomolové v naší farnosti

V naší farnosti se již stalo tradicí, že se alespoň dvakrát ročně scházíme jako skupinka tišnovských farníků, kteří rádi čtou křesťansky orientovanou literaturu. Setkání probíhají vždy v pátek po večerní mši svaté na faře. Většina z nás si s sebou přinese knihy, které jsme za uplynulé období přečetli a které nás zaujaly tak, že bychom o nich chtěli říci i ostatním, doporučit je a popřípadě také zapůjčit.

Schází se nás zhruba osm až deset. Vždy postupně každý z nás, kdo chce, krátce představí přinesené knihy a vysvětlí, proč se mu dané knihy líbily. Když se všichni vystřídáme, následuje část, kdy si vzájemně mezi sebou knihy půjčujeme. Častokrát si knihy tak povyměňujeme, že domů odcházíme s jinými knihami, než se kterými jsme přišli.

Pokud bych měla zmínit nějaké zajímavé knihy, které byly představeny

na našem posledním setkání v říjnu, byly by to například: **Proste za nás: 75 svatých, kteří na cestě ke svatosti hřešili, trpěli a zápasili** (Meg Hunterová-Kilmerová), **Velká odvaha – Příběh Julie Billiartové** (Maria Calasanz Ziesche), **Život Marty Robinové** (Bernard Peyrous), **Já, Bůh a Fidel** (Alberto Pías), **Uzdravování v Ježíšově jménu** (Mary Healy), **Vykročit do neznáma: Misie po františkánsku** (Jack Mardesic), **Kecharitomene: Milostiplná** (Dominik Chmielewski), **Hledej Pokoj a zůstaňte v něm** (Jacques Philippe).

Plodem našeho setkávání je také farní sdílená knihovna, což je soupis knih, které se v naší farnosti vyskytují u farníků doma a je možné si je přímo od nich vypůjčit a zase jim je vrátit. Odkaz na tuto knihovnu najdete na webových stránkách farnosti v sekci Aktivity farnosti.

Pokud v naší sdílené farní knihovně nenajdete knihu, kterou byste si rádi přečetli, existuje v Brně Knihovna Biskupství brněnského (<https://knihovna.biskupstvi.cz>), která nabízí široké spektrum křesťansky zaměřených knih, díky kterým se můžete vzdělávat, duchovně růst nebo si třeba přečíst beletrii s křesťanským tématem. Nabídka knih je opravdu široká.

Pokud máte také rádi křesťanské knihy, chtěli byste se o zajímavé tituly podělit s ostatními či načerpat inspiraci pro své další čtení, budeme určitě rádi, když se k naší skupince přidáte. Kdy se uskuteční další setkání, se včas dozvíte na farním webu, nástěnce před kostelem či v ohláškách na konci nedělních mší svatých.

Jste srdečně zváni!

*** Aneta Klicnarová

Koho najdeme v zákristii baziliky?

Rozhovor s dlouholetou kostelnicí v bazilice v Předklášteří, paní Evou Bílkovou, u příležitosti jejího životního jubilea.

Milá paní Bílková, jak jste se dostala ke kostelnické službě?

Chodila jsem do kostela, a pak, když Dana Mertová už nemohla, jsem jí pomáhala a jak skončila, tak jsem si to vzala já. A to už je patnáct roků, nebo kolik.

Tak to už je dlouhá doba, to už pamatujete několik farářů. Co tato práce obnáší?

Jé, doma všechno mohlo zůstat tak, jak bylo a už jsem utíkala, abych byla v kostele, abych to všechno měla nachystané. A ta služba dělá dobře. Tam, když člověk přijde, má jiné myšlenky. Na mši svatou nachystám víno, hostie, kalich, musíme otevřít hlavní vchod, upravit svíce, oddělat šňůry a mnoho dalšího. Nyní mi v tom pomáhají pan Krásenský a pan Svoboda. Jsou šikovní.

Tak to Vám patří velké díky za tuto Vaši obětavou práci. Jsou zapojeni i členové Vaší rodiny?

Ano, dcera pere, žehlí plachty a purifikatoria. Ta mně pomáhá moc, moc. A také dělá výzdobu. A uklízíme, dcera i já. Takže se tomu věnujeme rádi.

Dcera dodává: Já jako dcera mamince také pomáhám. Když je potřeba s něčím, něco připomenout. Pomáhám s žehlením, s praním, s úklidem. To uklízím ve skupinách, které máme rozdělené.

Velké díky celé Vaší rodině. Utkvěla Vám za tu kostelnickou službu nějaké výjimečné situace?

Ani ne. Bylo pěkné, když se člověk s někým setkal, koho dlouho neviděl. Takových pěkných chvil bylo víc, ale nevím, kterou bych zmínila.

Zdroj: www.wikipedia.org

A co Vám tato služba dává ve vztahu k Bohu nebo k lidem?

Jak to mám říct? I když jsem měla kolikrát strach, jestli to mám všechno nachystané, dávalo mi to takový klid, jiný klid, klid v duši, nebo jak bych to řekla, takový dobrý pocit. Moc dobrý pocit.

Mockrát děkuji za rozhovor i za Vaši obětavou vytrvalou službu a těšíme se, že se budeme i dále potkávat v kostele.

Jestli by to ještě nějaký rok vydrželo, byla bych ráda. Osmdesátka je tady.

Mockrát děkujeme.

Otázky připravila Marie Sendlerová, rozhovor vedl o. Josef

FlákFilm a Jarní prázdniny na DCŽM Mamre

Loni ses za celé jarní prázdniny doma skoro neobjevil, čas jsi strávil na rovnou dvou akcích na DCŽM (Diecézní centrum života mládeže) MAMRE v Osové Bítýšce. Rok se přehoupl a tyto akce jsou už zase, zdá se, za dveřmi. Filipe, o čem to tedy bylo?

První z těchto akcí se jmenovala FlákFilm, to jste jako celý víkend koukali na filmy?

Ne, byly tam i mše nebo večer chval. Šli jsme taky do sportovní haly hrát florbal nebo lézt na stěnu. Nechyběly modlitby a workshopy. Taneční, sportovní, kreativní a jiné.

A k těm filmům. Bylo to koukání na filmy a reflexe po filmu, kdy se zhodnotilo, že je to s nějakou myšlenkou. Dívali jsme se na ně z jiné perspektivy a zamýšleli jsme nad tím, co nám sdělují.

Třeba v poledníku se promítalo *The Chosen*, zfilmované příběhy z Bible.

Přijely taky významné osobnosti, třeba Marek Poštulka, spoluzakladatel streamovací platformy Filmana, která shromažďuje filmy na jednom místě, něco jako Netflix. Ale jsou tam i křesťanské filmy a filmy s nějakým zamyšlením. Snaží se do filmu přinést křesťanské hodnoty. Taky měl povídání Ondřej Morcíněk o procesu tvorby soundtracku, hudbě k filmu, o tom, jak působí figle s hudbou na posluchače.

Vlastně jsem tam však nejel kvůli filmům, ale kvůli tomu, že tam jsou super lidi.

Po této akci následovala akce Jarní prázdniny. Tam jsi jel taky. Co jste tam dělali?

Téma bylo V hlavě (animovaný film), bylo to hlavně o emocích. Patty (*kněz Jan Pavlíček, vedoucí MAMRE – pozn. red.*) tam měl přednášky, dopoledne vždycky bývala témátka a každý den jsme se zaměřovali na nějakou emoci. Patty je mladý kněz, který má Mamre na starost. Mám pocit, že chápe mladou generaci.

A jak vypadala témátka? Ne-přehánělo se to se mšemi nebo duchovním programem?

Byly jsme rozděleni do tří skupinek podle věku, ráno bývají dobrovolné ranní chvály z breviáře, poté ranní modlitba. V úterý jsme jeli na pouť na Zelenou horu, kde byla mše. Čekal jsem toho tolik, kolik tam toho bylo. Také tam byly workshopy, třeba pečení, sport, kreativní, taneční, florbal a další aktivity.

A zeptám se trochu osobněji. Je něco, co tě oslovilo (myšlenka) nebo co si odtud odnášíš?

Hodně dobré tam byly chvály. Ale z těch Mamre akcí si ty věci, přínos

Byla možnost si i zaspportovat
Foto: DCŽM MAMRE

většinou uvědomím až časem. Bylo to taky fajn na sbírání inspirace na hry a duchovní program na farní i skautské akce a tábory.

A proč si myslíš, že přijeli na Mamre ostatní?

Je to super na získávání kontaktů a kamarádů, třeba nás to propojuje i s ministrantskými nebo diecézními akcemi. Už se mi to mockrát hodilo. Poznáváš zajímavé lidi. Jezdí tam taky plno vedoucích z jiných táborů, ministrantů, skautů,...

Jak ses poprvé dostal k těmto akcím?

Poprvé jsme byli spíš přemluveni, jel jsem tam s kamarádem z Tišnova. Ale teď už tam jezdím sám a rád nebo se domluvíme s nějakými lidmi a potkáme se tam. Naopak už mi rodiče říkají, jestli bych neměl být taky někdy doma.

Pro koho si myslíš, že jsou tyto akce vhodné, kdyby je chtěl někdo v budoucnu navštívit?

FlákFilm byl loni myslím od 14 let, ale byli tam spíše starší, dokonce i několik vysokoškoláků, a jarní prázdniny jsou od 12 let, tam byli více mladší. Je to super křesťanské společenství, které jsem jinde nepotkal a umožňuje setkávání mládeže z celé naší diecéze. Škoda, že od nás tam jezdí tak málo lidí.

Kdy se tyto akce budou konat?

FlákFilm (12+) 30.1. – 2. 2. a Jarní prázdniny (12+) 10. – 14. 2.

Přihlašování je na <https://mladez.biskupstvi.cz/mamre/prihlasovani/>

*** bráchovi za odpovědi děkuje
Aneta Straková

Účast byla hojná DCŽM MAMRE

Foto: DCŽM MAMRE

Podzimní víkendovka pro děti

Ostrov u Macochy, městys obklopený skalami, jeskyněmi a krásnou přírodou, se stal během dušičkového víkendu místem, kde se uskutečnila už tradiční podzimní víkendovka tišnovské farnosti. Akce pro děti 2.–9. třídy základní školy byla plná nejen dušičkového duchovního programu, ale i her a zábavy.

Celý víkend jsme strávili na faře v Ostrově a jejím nejbližším okolí, které se pro nás na pár dní proměnilo ve Středozem z knih J. R. R. Tolkiena, ve které účastníci víkendovky na motivy knížky *Hobit* prožívali dobrodružství „na cestě tam a zase zpátky“. Vedoucí se během her přesouvali do rolí zlých skřetů, elfů, hobita Bilba Pytlíka nebo čaroděje Gandalfa.

Vzhledem k tomu, že se víkendovka konala v době, kdy si připomínáme svátek Všech svatých a památku zesnulých, nesl se celý duchovní program v atmosféře tohoto významného období. Děti se během víkendu účastnily duchovních aktivit, které zahrnovaly modlitby, příběhy k zamyšlení k hlubšímu porozumění smyslu dušičkových svátků. Duchovní program se vedoucí snažili propojit s běžnými hrami. Téma *Hobit* a způsob, jak autor knižní předlohy své příběhy vypráví, často s odkazy na křesťanskou víru, nám poskytl spoustu inspirace jak pro duchovní část, tak i pro volnočasové aktivity.

Program víkendovky byl pečlivě vyvážen tak, aby kombinoval duchovní momenty s hrami a bojovkami. Ranní a večerní modlitby vytvářely prostor pro ztišení a zamyšlení, zatímco denní program byl plný často fyzicky náročných her i výletů po okolí – ke starému kříži za Ostrovem, nebo k jeskyni Žižkůvce, kde se skrý-

val drak Šmak. Děti si tak odnesly nejen nové zážitky a přátelství, ale také hlubší porozumění víře a křesťanským hodnotám.

Celá víkendovka v Ostrově u Macochy se nesla v přátelské atmosféře, kde radost, víra a společné zážitky propojily všechny zúčastněné. Věříme, že děti budou na víkendovku vzpomínat stejně hezky jako vedoucí. Moc bychom si přáli, aby podobné akce pomáhaly ukázat, že živá víra a občas trocha legrace mohou jít ruku v ruce a společně strávený čas ve společenství je obohacující pro tělo a duši.

*** Vendula Štěpánková

Seznámení se se Středozemí

Foto: Aneta Straková

Přehled akcí

- **Akce na DCŽM MAMRE**
 - **Silvestr na Mamre (14+)** 29. 12. – 1. 1.
 - **FlákDance (14+)** 10. – 12. 1.
 - **FlákFilm (12+)** 30.1. – 2. 2.
 - **Jarní prázdniny (12+)** 10. – 14. 2.
 - **Postní duchovní obnova** 21. – 23. 3.
 - **Velikonoce na Mamre (14+)** 17. – 20. 4.
- **Akce farnosti**
 - **Zdobení stromečků pro zvířátka** 23. 12. – pro děti
 - **Farní silvestr pro mládež** 31. 12. – tišnovská fara
 - **Zimní MINI TÁBOR** 1.–5. 1. – Chata U Pekařů v Krkonoších, 1.–9. třída
- **Akce v Brně**
 - **Ples mládeže** 24. 1. Brno – Sál Milosrdných bratří, téma Black & White
 - **Ples VKH Brno** 27. 2. Brno – hlavně pro vysokoškoláky
- **Jubileum mládeže** 28. července – 3. srpna v Římě, pro mladé z celého světa ve věku 16–30 let. Motto celého Jubilejního roku je: „Poutníci naděje“. Jubileum mládeže není v prvé řadě setkáním, ale poutí. Má mladé spojit, povzbudit a připravit je na duchovní oslavy, které přinese celý Svatý rok, vyhlášený papežem většinou jednou za 25 let. Ústředním programem je putování ke svatým branám významných bazilik. Vše vrcholí společným putováním na Tor Vergata, slavením vigilie a závěrečné mše svaté se Svatým otcem. Bude i další duchovní a kulturní program ve městě a program přímo pro české poutníky. Je možné si zakoupit poutní balíček, obsahuje ubytování + snídaní, stravu (10× stravenka + balíček s jídlem na vigilii), permanentku na městskou dopravu, pojištění, pilgrim kit, lze přikoupit i společnou dopravu. Přihlašování bude ukončeno 18. března.

Osvobození se zadarilo

Foto: Filip Straka

Milým dětem o Vánocích a Ježíškovi

Povídání pro holčičky a chlapečky o nejkrásnějších svátcích

Milé děti, blíží se Vánoce a z těch máte, věřím, největší radost právě vy. Na Vánoce to je doma přece krásné. Peče se cukroví, zdobí se stromeček a nastává velké těšení na dárky. Na Štědrý den stromeček září, stejně jako vaše očička při rozbalování dárků. Víte, děti, co je naším společným a nejkrásnějším dárkem vás dětí i rodičů a ostatních křesťanů? Myslím, že to víte. Tím největším dárkem je malý Ježíšek, jehož narození si na Vánoce připomínáme. Je to dávno, co se v Betlémě narodil, více než dva tisíce let. Byla to veliká událost, na kterou židé dlouho čekali. Ježíš – Boží Syn se narodil. Velkou událost jeho narození nejdříve andělé oznámili pasáčkům ovcí. Ti pospíchali do Betléma a skutečně uviděli ve chlévě v jesličkách

Ježíška. U něho byli Maria a Josef a měli radost z jeho narození. Postupně přicházeli ostatní lidé a Ježíškovi přinášeli dárky. Byly to dárky na zahřátí nebo na potěšení, každý chtěl Ježíška něčím krásným obdarovat. Z dalekého východu k Ježíškovi připutovali tři králové. Přinesli Ježíškovi vzácné dary, zlato, kadidlo a myrhu. Víte, děti, jak se králové jmenovali? Byli to Kašpar, Melichar a Baltazar. O vánočních svátcích si celý příběh můžete připomenout i v našem tišnovském kostele v kapličky, kde na vás bude čekat pohyblivý betlémek. Je moc pěkný, tak se přijďte podívat. Ježíšek se v jesličkách posadí a uvítá vás. Uvidíte pasáčky i tři krále. Ježíš, Boží syn, přišel na svět jako malé dítě, aby se nám lidem co nejvíce podobal. Později, už jako dospělý muž, hlásal radostnou zvěst o Božím království. Chtěl, aby se lidé dověděli o Nebes-

kém Otci, který je miluje. Se svými učedníky chodil po Izraeli a uzdravoval nemocné, vyučoval o odpuštění a o tom, jak hezky se k sobě lidé mají navzájem chovat a žít dobrý život. V Bibli – Písmu svatém, které sepsali evangelisté, je vše o Ježíši a jeho životě napsané. Jedna část evangelia se mi obzvláště líbí, protože v ní uvidíte, jak Ježíš měl rád děti. Píše se tam: „Tehdy k Ježíši přinášeli malé děti, aby se jich dotkl. Učedníci jim to zakazovali. Když to Ježíš uviděl, řekl jim: „Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť právě takovým patří království Boží. Amen, říkám vám, kdo nepřijme Boží království jako malé dítě, nikdy do něho nevejde. Potom je bral do náručí, vkládal na ně ruce a žehnal jim.“ Mk (10, 13–16). Tak vidíte, děti, Ježíš vás má moc rád a žehná vám. Přicházejte k němu do kostela, do kapličky a říkejte mu své prosby, přání a děkujte za všechny milosti, které vám dává. Prožijte si krásné vánoční svátky se svými blízkými. Buďte zdraví a mějte radostné a požehnané dny.

*** Helena Valoušková

GODZONE TOUR 2024

Z Tišnova na tuto akci vyrazilo několik mladých i ještě mladších z 2. stupně ZŠ. V Brně se této akce zúčastnilo 3541 lidí, ale v součtu i s ostatními pěti městy v Česku a na Slovensku, kde se událost též konala, počet účastníků dosáhl letos na 31 021.

Čekaly nás různorodé křesťanské hudební produkce, evangelium,

taneční vystoupení, svědectví, na pódiu promluvili i kněží, např. biskupský vikář pro pastorační a vzdělávání Pavel Šenkyřík. Moc krásná byla chválová píseň, kdy se pozornost všech účastníků, kteří svým zpěvem nyní nahradili kapelu, odvrátila od pódia, aby upřeli své zraky ke kříži, který svítil uprostřed haly.

Nejsi na to sám

Foto: Filip Straka

Po skončení ne všichni hned odcházeli, třeba my jsme ještě chvíli „zatršali“ na afterparty. Také bylo možné seznámit se s brněnskými křesťanskými organizacemi, kde se člověk může přidat do společenství věřících vrstevníků. Mottem akce totiž bylo: Nejsi na to sám.

*** Aneta Straková

Modlitba zpěvem

Foto: Instagram Godzone

Cesta světla | Zpravodaj farnosti Tišnov a Předklášteří

- **Redakce:** Veronika Mičulková, P. Josef Rybecký, Marie Sendlerová, Aneta Straková, Radka Svobodová, Aneta Klicnarová, Josef Lavička • **Korektura:** Josef Lavička • **Kontakt:** b.vitam@post.cz
- **Grafická úprava a sazba:** Adam Blažke • **Tisk:** Tiskárna AMG s.r.o.
- **Určeno výhradně pro vnitřní potřebu farnosti • Neprodejně.**

